

No. 12. Metai XIV

Kovo-March 24, 1934

Kristaus Karaliaus Laivas.

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis.

Gerbk Pats Save

Kiekvienas žmogus privalo pats save gerbti, jei jis nori būti kitų gerbiamas.

Daug yra tokių, kurie turi pretensijų būti gerbiamais, gi pats savęs negerbia, teršdami save neteisiais, nedorais darbais ir pasielgimais.

Žmogui pelno pagarbą ne vien puikiai nukirpti ir sušukuoti plaukai, ne brangūs rūbai, ne grynai nuskusta barzda, ar dažais nutepti veidai, kaip ne vienam ar, vienai atrodó, bet protingas nukalbėjimas, padorus visur apsiėjimas, o ypatingai tvirtas prisilaikymas savo įsitikinimų, savo gyvenimo dėsnių, savo duotų pažadų ir priimtų pareigų.

Kas kitaip elgiasi išrodo kaip kokis melagis, veidmainis, "vėjo pamušalas," jis negali turėti pasitikėjimo; jis jo dažniausiai ir nesulaukia iš niekur.

Toki, mat, žmonės dažnai "duoda savo garbės žodį," bet retai kada jį išlaiko. Jie daug ką prižada, bet maža ištesa. Ir kur toki žmonės susilauks sau pagarbos.

MELUOJA IR VEIDMAINIAUJA

Bet man čia rūpi ne aplamai rašyti ir pastabas daryti, o tik kreipti mūsų dėmesį į lietuvių apskritai, ir lietuvių katalikus ypatingai.

Lietuviai nori būti gerbiami (labai teisingai), bet labai dažnai patys save negerbia. Ypač biaurus yra mūsų paprotys meluoti.

Šuo tiek nenubėgs, kiek ne vienas lietuvis pameluoti suspės.

Galima jau išgirsti ne nuo vieno kulturingo svetimtaučio žmogaus, kad "jei jau lietuvis sako" lengvai "taip, taip," "tai jau nesitikėk, kad taip bus."

Tai labai prasta "garbė" įsigyti tokią apie save nuomonę.

Ugi mes patys tarp savęs ar labai vieni kitais pasitikime? Ne. Delko ne? Delto, kad daugelis mėgsta pameluoti, mėgsta net apgavinėti, nusukti, net greitai yra, kiti perdaug greitai, svetimą turtą pasisavinti.

ĮTARIMAI

Įprotys meluoti ir apgaudinėti velka su savim naują biaurybę — paprotį įtarinėti. Ne vienas lietuvis įtars beveik kiekvieną kito darbą, žingsnį, kalbą ir t.t.; o jau kur pinigai per rankas eina, būtinai įtars suktybėje ar vagystėje. Ne vienas dažnai neiškenčia net viešai nepareiškęs savo įtarimo.

Melagystės ir įtarimai ardo lietuvių vienybę, kelia tarp jų nuolatinius barnius, nesutikimus, vaidus ir net valkiejimus po teismus.

Laimė, kad Amerikoje bylinėjimai brangiai kainuoja. Kad ne tas, daug lietuvių neišeitų iš teismų.

DUŽMOGLIAI

Rasime nemenką skaičių lietuvių, kuriuose, ročos, du žmogų gyvena.

Jie vadina save ir nori būti vadinami

katalikais, bet jie tokiais išrodo tik bažnyčioje, o jų gyvenimas laikai nedaug teturi bendra su katalikų tikėjimu.

Jie pavyzdžiu, viešai veikia su laisvamaiais, socialistais ir net komunistais ir tai ne kokiuose ten "biznio" reikaluose, bet ir tokiuose dalykuose, kaip spauda, mokykla, politika ir organizacijos, kurios nukreiptos ar tiesiog, ar netiesiog prieš katalikų tikyba.

Ką galima manyti apie tokių katalikų tikiškinį įsitikinimą? Kaip tokių žmogų gerbti kaip kataliką? Ar jis ne veidmainingas ir melagingas?

Nenoromis, o turi žiūrėti į jį tarp katalikų bažnyčioje, kaip į Judą apaštalų tarpe.

"GARBĖS ŽODŽIAI"

Kiekvienas katalikas lietuvis labai gerai žino, kad parapijos darbai ir reikalai gali būti tinkamai aprūpinti tik visiems parapijiečiams vieningai ir sąžiningai atiduodant jai savo metines duokles ir šiaip nuoširdžiai ją palaikant.

O kas darosi šiuo atžvilgiu?

Vieni lietuviai parapijiečiai, nežiūrėdami to, ar jie turtingi, ar neturtingi; ar jie turi pervirš, ar jiems trūksta, bet jie kasmet kosažiningiausiai iki centui viską parapijai, ar mokyklai atsiteisia.

Kiti gi, net geriau išsigalėdami už kitus atsiteisti, kasmet jėi ne visą duoklę, tai nors žymia jos dalį nusuka.

Daug tokių yra, kurie ateina, prašo sėdynių kortelės, bet *negali* tuojaus rasti kišenėje pinigų, namie užmiršęs, iškilmingai klebonui duoda savo garbės žodį, kad tuojaus šiandien, ar ryto atnešias. Sudiev! Tiek ir bematysi tu juos su jų garbingais žodžiais. Koks žmogus, tokia ir žodžio vertė.

Neviena parapija, gal visas savo skolas, o pusę, tai iš tikrųjų išsimokėtų, jei visi jos parapijonai, ypač tie, kurie davė "garbės žodžius" atsiteistų.

Bet tie "garbės žodžių" davėjai neatsiteisia, o sau pagarbos, kaip ir geri parapijiečiai, reikalauja. Jię dar daugiau už kitus visokių pretensijų mėgsta pareikšti.

NEKAD "NEGALINTIEJI"

Kaip yra su daugybe "garbingų" para-

pijonų, taip atsitinka ir su daugeliu apskritai lietuvių katalikų.

Kiek atsiranda tėvų, kurie leidžia savo vaikus į aukštesnes katalikiškas mokyklas. Negaliu pasakyti, kaip ten jie atsiteisia mokyklų vadovybei už mokslą, bet spėju, kad jie moka "iš paskutinosios," nes kaip pasirodys "ubagais" esą svetimtaučiams.

Kas kita su lietuvių mokyklų vadovybe. Šiai, mažiausiai progai pasitaikius, pareikš neturį iš ko mokėti. Po to labai gražiai, mandagiai ir švelniai paprašys palaukti. Paskiau duos tikrąjį garbės žodį, kartais net savo parašu patvirtintą, kad kogreičiausia atsiteis.

Po to visko statyk kryželį ir pasakyk "viskas žlugo;" būtų stebėtinai daiktas, jei atsiteisinimo sulauktų. Jiems amžinai blogi laikai, amžinas negalėjimas, kuomet reikia atsiteisti. Nė tėvai, nė vaikai neranda galimybės atsiteist. Labai gali džiaugtis, jei jie nepasidarė atviri priešai.

Tokių ir kitokių pavyzdžių savo tarpe galime rasti pakankamai.

Ar tai krikščioniškos kultūros toki "egzemplioriai?" Ar nereikėtų "Katalikų Akcijai" rasti priemonių inešti tikresnės į lietuvių gyvenimą, kad toki "pavyzdžiai" praretėtų.

V. K.

P. B.

Saugokimės Ištvirtimo

New Yorkas yra pats didžiausias miestas pasaulyje, arba antras pagal didumą. Jame yra aikštė, vadinama "Times Square," gi prie jos, tiesa, yra šv. Kryžiaus katalikų bažnyčia, bet taipgi apie trisdešimt su viršum teatrų ir teatpalaikių, kurie teršia sielas žmonėms, sueinantiems į juos ir sunėšantiems didelį pinigą net šiais neturto laikais.

Ties pačia šv. Patriko katedra Rockefeller'is pastatydino milžinišką dangoraižį ir jame, nesigailėdamas milijonų, įrengė šokių, muzikos, vaidinimų ir parodų įstaigą. Daugelis mintijo, kad didysis pasaulio piniguočius tarnaus menui nepurvindamas savęs, nei kitų. Dėja, ta mintis pasirodė klaidinga:

Rockefeller'io Radio Miestas neiškiko rimto meno aukštumoje ir nesidrovi meną įkinkyti į žemų geidulių vergiją.

Ne ką blogiau už rojų Dievas įrengė Kaliforniją su jos turtais, grožybėmis ir labai malonių, sveikatai tinkamų oru. Bet žmonės tenai šale didelio, angelų vardo Los Angeles miesto susitelkė į Hollywood. Tas vardas turėtų reikšti — šventąjį Šilą, ištiesų-gi duoda geros progos pragarui pasityčioti iš žmonių, kad jie savo susitelkimus vadinami šventais vardais, teršia vietą ir save ištvirkimo puvėsiais. Hollywood gamina krutomuosius paveikslus Amerikai ir šiaip pasauliui. Tų paveikslų artistai ir artistės gyvena neapsakomai palaidai, o fotografija — paprastoji, krutamoji ir kalbančioji, — Hollywood'o ištvirkimu užkrečia kuone visą pasaulį.

Tai-gi yra kuomi susirūpinti Amerikai, bet ne jai vienai. Amerika turėtų liautis teršusi kitus, o kiti turėtų saugotis to suteršimo.

Šv. Krvžiaus klebonas New Yorke kun. Juozapas McCaffrey nepakentė ištvirkimo, isigalėjusios šale jo bažnyčios prie Times Square ir ėmė skelbti kryžiaus kara su ištvirkimu, primindamas krikščioniškojo padarumo reikalą. Savo pamoksluose jis vra pasakęs, kad nė didžiausiame stambeldžių mieste nėra buvę teatruose blogesnio purvo, kaip dabar New Yorko mieste. Tam kunigui pritarė daugelis kitų.

Los Angeles miesto kataliku vyskupas Jonas T. Cantwell, laikraštyje "Ecclesiastical Review," parašė straipsnį, pritardamas New Yorko klebonui ir pridėdamas: "Turime griebtis nepaprastai smarkių priemonių, kad išgelbėjus Amerikos jaunuomenę nuo suteršimo ir ištvirkimo, lygių kuriems dar iki šiol Amerika nebuvo žinojusi." Vyskupo mintys tapo išsiuntinėtos katalikiškiems Amerikos laikraščiams, kurių spausdinama suvirš septyni milijonai egzempliorių.

Bemažko trisdešimt tūkstančių katalikų kunigų Amerikoje sujudo. Dar daugiau seserų-vienuolių, mokytojaujančių pradžios mokyklose ir aukštesnėse ėmė rūpintis, ką čia padarius, kad jaunuomenė išliktų sveika. Tuomi pačiu susirūpino ir apie dvidešimt milijonų pasaulinių katalikų Amerikoje.

Vaikinų ir merginų draugijos ėmė daryti nutarimus nevaikščiosią į tokius kinematografus, kuriuose rodoma nešvarių paveikslų. Senesnieji žmonės turėjo sužinoti, kurie teatrai teršia žiūrėtojų sielas, kurie vyrų ir moterų draugijų atstovai ir atstovės kreipėsi į tų įstaigų vedėjus. Daugelis ištiesų paklausė. Kaikurie kinematografų ir teatrų savininkai net pasidžiaugė tuomi, nes tik dėl konkurencijos būdavo rodą įtartinų dalykų. Buvo, žinoma, ir tokių teatrapalaikių, kurie gražiai žadėjo meluodami, o pažado nevykdė. Tačiau, tiek vyrų tiek moterų rimtosios draugijos mokėjo melą susekti ir jaunuomenę įspėti.

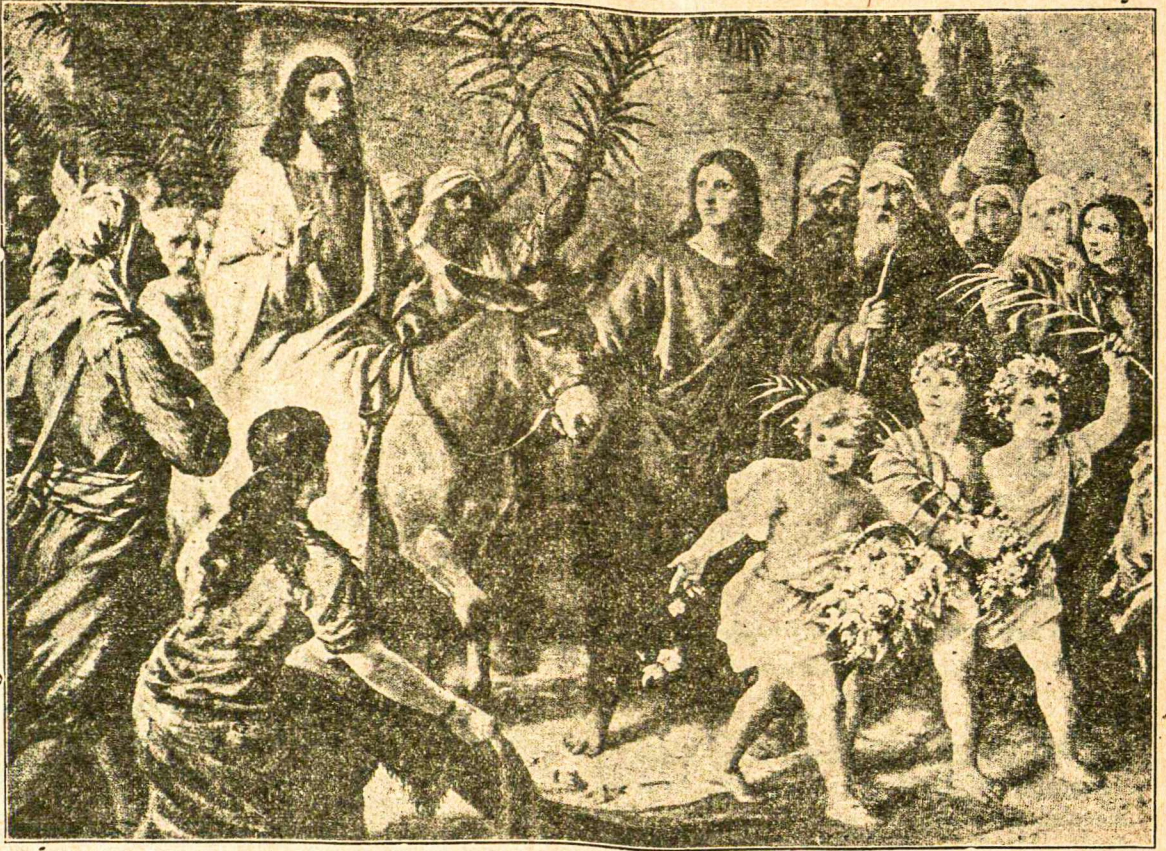
Naudinga būtų žinoti, *ar šitas gražusis, naudingasis ir būtinai reikalingasis teatrų valymas pasiekė ir lietuvius Amerikoje?* Labai malonu būtų pasigirti, jei turėtume kuomi.

Katalikų sujudimą pastebėję, į gerąjį darbą sukruto ir protestantai, vpač New Yorko Protestantų Bažnyčių Federacija. Protestantų Bažnyčios Vienybės skyrius, vadinamas Piliečių ir Doros Reformos Komitetu, vienbalsiai nutarė su kitų tikėjimų atstovais eiti pas New Yorko policijos komisierių ir prašyti, kad uždraustų rodyti šlykštynes. Panašiai tuomi susirūpino ir Brooklyno Bažnyčios bei Misijų Draugija. Ji taip pat protestantiška.

Šlykštynių brukimas jaunuomeni pasidarė tokis begėdiškas, kad ir žvдай jo neba kenčia. Suvienuotųjų Amerikos Sinagogų Taryba taip-gi vienbalsiai sutarė kviesti rabinus, kad visomis jėgomis kovotų prieš platinimą niekingų spausdinių gatvių kertėse, kur parduodami laikraščiai, ir prieš nedorų daigtų rodymą teatruose.

Lietuvių katalikų pašalpinės ir idėjinės draugijos turėtų nelaukti, kol kas jas paragis, o dabar tuojaus imtis gerąjį darbą dirbti. Neturtingiems žmonėms pavojai visuomet būva žalingesni ir neturtingoji jaunuomenė greičiau užsikrečia iš blogu teatrapalaikiu. Tai-gi neturtingiems lietuviams, tėvams ir motinoms, reikia sparčiau susitarti ir pareikalauti iš savo apielinkės kinematografų, kad liautųsi gadinę jaunus ir teršę paaugusius.

(Pabaiga 11 pusl.)

VERBŲ SEKMADIENIS.

Evangelija

Mato 21, 1-9

ANUO metų kada jie prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betpage prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytinių, jiedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judum, ir tuojau rasita pririštą asilę su asilaitį; atriškita ir man atveskita; ir jei kas judum ką nors tartų, sakykita, kad jų reikia Viešpačiui, ir tuojau juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajungiamosios asilaitčio. Nuėjusiu du mokytinių padarė, kaip Jėzus jiedviem buvo įsakęs.

Jie atvedė asilę ir asilaitį, uždėjo ant judviejų savo rūbus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirto medžių šakas ir

klojo ant kelio. Ejusios priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Dovidō sūnui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties vardan! Osanna aukštybėse!

Lekcija

Pilyp. 2, 5-11

BROLIAI: Turėkite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis, esme būdamas Dievas, nelaikė išplėšimu būti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanėjo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbei.

Apreiškimas Švenč. Marijai

Metinė Šventė Kovo 25

Vieną metą, ypatingą ir brangią dieną, nepamirštamą valandą, Dievas iš savo aukščiausiojo sosto žiūri aplinkui save į visus savo kūrinčius.

Štai, devyni chorai dangiškųjų dvasių. Jų minių minios. Jų pilnas dangus, pilna erdvė. Tai skaisčios, gražios, galingos dvasios. Jos ištikimai duoda Jam garbę, tiksliai eidamos savo pareigas. Visa gera čia. Dievo šventasis veidas šviesus ir linksmas.

Erdvėje sukasi kūnų kūnai. Ne žmonių, ne gyvulių kūnai, bet tas ką mes žmones vadiname dangiški kūnai. Tai tie naktį šviečianti kamuoliai. Jų milijonų milijonai. Vieni dideli, kiti maži. Jie juda, skrieja neįmanomu greitumu. Jie lekia pro kits kitą pavieniai ir ištisomis skaitlingomis šeimomis — dideli ritualiai su visa virtyne kamuoliukų. Vieni kitiems jie nieko neroko. Kits kitam kelio nepastoja. Tas štai kito nekliudo. Mažieji didiems nepavydi. Didieji mažųjų neniekina. Kurie kamuoliukai neturi šviesos, tiems noriai duoda. Kuriems trūksta šilumos, tie jos gauna čovonai nuo karštųjų.

Ak, kaip jau seni tie ritualiai, kamuoliukai. Kaip dar greitai, vikrūs, lyg, pačioje savo jaunystėje!

Žiūri į juos Dievas ir Jo veidas malonumi šypsosi.

Mat, visi tie kamuoliai garsiai garbina Dievą, skelbdami Dievo didžią išmintį ir nesuprantamą galybę.

Tarp visų didelių ir mažų kamuolių užkliuvo šviešioj Dievo Akis už vieno kamuolio, kurio vardas Žemė.

Nedidelis tai kamuoliukas. Tur šiek tiek savo šilumos, bet daugiau jos gauna nuo savo motinos Saulės. Su visa saulės šeimynėle, ji galvotrūkiškais lekia aplinkui savo motiną Saule; kaip kartais skaitlingi motinos vaikučiai, susikibę rankutėmis, sukasi apie ją, kad jų net galvelės apsvaigsta, o motina nei žingsnio pirmyn, tik sukasi ant vietos ir šildo savo vaikelius motiniškų akių meilės spinduliais.

Saulė-močūtė tik šildo, tik kaitina Žemė-dūkrele, kad ji gimdytų ir augintų skaitlingus

vaikelius, juos gaivintų, penėtų, rėdytų ir užlaikytų.

Žiūri Dievas į Žemę, kaip ji šventai višką daro, ką jai kitados įsakė. Ji augina žolynus, augina karklelius, krūmus ir stambiausius medžius. Ji aptaiso juos rūbais, išmargina spalvomis, apskrauja juos žiedais, nokiina jų vaisius ir sėklas, kad naujai veistųsi.

Ji laiko ant savęs minių minias marga spalvių paukštelių, čiulbančių įvairiausiais balseliais. "Nei jie sėja, nei piauna, nei į kluonus krauja," bet visi minta ir gražiai gyvena.

Ir koks margas, koks įvairus gyvulių pasaulis!

Visa tai gyvuoja. Visa tai laikosi paduotos jiems tvarkos. Viskas eina savais, jiems Kūrėjo nušviestais keliais.

Žiūri Dievas į visa tai. Jo veidas ramus, šviesus. Viskas ten gera. Kiekviename Žemės sutvėrimėlyje Jo galybė veikia. Kiekvienas tvarinėlis savo buvimu Dievo galybę apskatinėja. Viši jie yra nuolatiniai misionieriai, kurie šaukti šaukia: "ne mes save sutvėrėme, ne mes save išlaikome, ne mes sau rūbus ir maistą pasigaminame. Dievo gerumas ir galybė visa kuo mus aprūpino. Jam garbė dabar ir per amžius!"

Tėmyja Dievas žemę ir joje gyvenančius sutvėrimus. Mato savo ypatingus kūrinius, kurie vaikščioja tik dviem kojomis. Priešakinių kojų vietoje yra rankos. Vuodega paskui juos nesimataškoja. Jų kūnas status, galva aukštai, priekyje burna. Akys gali lengvai žiūrėti aukštyn.

Kas čia per kuriniai, klausia savęs Dievas? Kūnai panašūs į Adomo ir Jievos, bet jų vidus į ką panašūs? Tokios dvasios kaip štai juose dabar yra, Aš niekuomet nekvėpiau. "Kvapas." kurį kvėpiau Adomo kūnui ir "jis tapo gyvas žmogus," buvo tapusi skaisti, graži siela, mano paveikslu. Bet tuose dvikojuose, panašuose į Adomą, sutvėrimuose, Aš savo paveikslu nematau. Jų viduje gyvena kokios tai biauorios, piktos buitys. Kaip jos baisesiai teršia tų sutvėrimų vidų. Štai, jų viduje pilna baisiausių žmogžudysčių, pradedant negimusiais, o jau nužudytai

kūdikiais ir baigiant niekam nepavojingais seniais. — Šalia žmogžudybių knibžda biau-
rūs lytiniai nusikaltimai, vedusių ir nevedu-
sių.

Kaip iš jų dvokia baisūs puvėsiai...

Ten vėl kas? Kaip ten ryja, ryja iš stik-
lų, stiklelių ir jų vidus vis nepasotintas, nors
verčiasi jiems iš vidaus atgal... Kokiais
jie balsais rėkia, nei ožio, nei kiaulės... Ne,
tie gyvulėliai taip nedaro.

Štai vėl kitų viduje, raitosi lyg kokios
gyvatės, ar žalčiai, pavydo, keršto, puikybės,
godumo, neapykantos dvasios. Ir mato Die-
vas tų sutvėrimų viduje ko Jis neįdėjo, o ne-
matė, kas būtų Jo.

Nuliūdo šviesusis Dievo veidas, kad toki
gražūs sutvėrimai iš viršaus, o taip biau-
rūs viduje, kad jau pažinti nebegalima. O, juk
tai turėtų būti Adomo vaikai, dangaus gy-
ventojai. Toms baisenybėms nebent naują
tvarką užleidus ir visus paskandinus...

Staiga, tarp nelentųjų sutvėrimų, tik
švyst, kaip netikėta kometa, nušvito. Kūrėjo
Akis mato, ten ne žvaigždė švystelėjo, tik pa-
viršium toks pat kurinys, kaip ir anie, tik jo
viduje Dievo nesuteptas paveikslas spindi!
Jis visas gražus, ir joks taškelis jojo neter-
šia. "Visa graži esi mano prietelka ir nėra
tavyje sutepties."

Kas ji? Jos vardas — "Nekaltai pradė-
toji, Švenčiausioji Pana Marija." Ir Dievo
Akis maloniai nušvito... Pagailo Jam tų, ku-
rie prigimtini yra *Škaisčiausios* broliai —
seserys, tik begaliniai sugadinti, kad net pra-
nyko juose garbingosios žmogystės žymės,
jiems pasivedant velnio kerštui ir piktybei.

Štai, malonės pilnoji moteriškė, kuri turi
sutriušskinti pragarinio žalčio galvą, jau yra.
Laikas, tat, vaduoti vargstančią žmoniją, kad
užimtų nupuolusių angelų sostus. Jau "Jė-
ssės šakelė išaugo," jau kraują žiedus. Lai-
kas, kad duotų vaisių.

"Angelas Gabrielius buvo Dievo siųstas
į Galiliejos miestą, kurs vadinasi Nazarėtas,
pas mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juozapui,
iš Dovidio namų; mergaitės gi vardas
buvo Marija. Angelas, atėjęs pas ją, tarė:
Sceika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi;
pagirta tu tarp moterų. Ji, tai išgirdusi, nu-
sigando jo žodžių ir manė sau, koks tai yra
pasveikinimas. Angelas gi tarė: *Nebijok Ma-*

*rija, nes tu radai malonės pas Dievą. Štai,
pradėsi iščioje ir pagimklysi sūnų ir praminsi
jį vardu Jėzus. Jisai bus didis ir vadinsis
Aukščiausiojo Sūnumi. Viešpats Dievas duos
jam jo tėvo Dovidio sostą: jis karaliaus Jo-
kubo namuose per amžius, ir jo karalavimui
nebus galo."* (Luk. I, 26-33).

Po Arkangelo Gabrieliaus išaiškinimų,
Marija suprato Dievo planus, susitaikė su
Jo valia ir tarė: "Štai, aš Viešpaties tarnai-
tė, tebūnie man taip, kaip tu pasakei." (Luk.
I, 38).

Po tų žodžių Dievo Sūnus *Isikūnijo*, pri-
imdamas žmogišką prigimtį kad gimtų ir iš-
vaduotų žmones iš velnio ir nuodėmės vergi-
jos. Apreiškimo, tat, šventė, yra ir Dievo Sū-
naus išsikūnijimo diena.

Brangi mums ta diena. Dėkingos mal-
dos tekyla į Švenčiausiąją Trejybę.

I. Šventąjį Juozapą

Pasaulis paskendęs varguose,
Nelaimių jį spaudžia našta;
Ir žmonės dejuoja kančiose —
Jiems vargti, kentėti lemta...

Kaip sunkus gyvenimo kryžius:
Nuo darbo sulinko pečiai,
Valia susilpnėjo, sutizo
Ir Dievas jau žiūri rūščiai.

O, Juozapai šventas! — šiandiena
Nerasi pasauly tautos
Be rūpesčių — kenčia kiekviena —
Joms reikia galingos globos.

Globojai tu šventą šeimyną,
Ją gynei nuo priešų piktų;
Ir Kristus globėjų vadino —
Iškėlė tave tarp šventų.

Kentėjai ir tu žemės kančią,
Nekartą skaudėjo širdis,
Bet šiandien danguje ji-švenčia —
Ramybės jau nieks nebardys.

O, Juozapai Šventas, Globėjau,
Palengvinki vargą žmogaus,
Globoki pasaulį, maldaujam,
Parodyki kelią dangaus!

Kad pragaro jėgos įniršę
Švaistysis po mūsų namus,
Kad būsime Dievą užmiršę —
Gaivink mus kilniuosius jausmus!

Kada jau sulaksim momento —
Nebteksim gyventi vilties...
O, Juozapai, Juozapai šventas,
Skubėki prie mūsų mirties!

1934 m. kovo 11 d.

L. Šilelis.

Kristaus Žodžiai nuo Kryžiaus

KETVIRTASIS ŽODIS

“*Dieve mano, Dieve mano, kodėl mane ap-
leiklai?*” (Mat. 27,46)

Golgotos kalne tamsybės. Rūkai ir mi-
glos aptraukė visą miestą. Susigraudinus mi-
nia dar vis tebestovėjo prie kryžiaus, bet iš-
gąsčių perimta. Kur-ne-kur dar girdėtis ty-
čiojimas iš Jėzaus. Gyvuliai bliuana. Žmo-
nės vieni lieja ašaras prie kenčiančio Dievo
Sūnaus, kitus vargina sąžinės išmetiaėjimas,
o dar kiti puola ant kelių ir mušasi į krutinę,
šaukdami dangaus pasigailėjimo. Tamsuma
vis tirštėja. Kristus Jonui paveda Savo Mo-
tiną ir nuveda ją jusiai nuo kančios kalno.
Žmonės nesilauja stebėtis gamtos atmaina.
Jėzus dar vis kančiose paskendęs.

Aplink kryžių užviešpatavo tyla; visų
mintys nukreiptos kitar. Matyt kai kuriuos
bėgančius į miestą. Prikaltasis prie kryžiaus
būdamas didžiai apleistas, kančiose pasken-
dęs, pakėlęs akis į dangų, meldėsi už priešus.

Čia prasidėjo tas Kristaus kančios apleidimo
jausmas. Rodos visi Jį apleido. Išniekintas
visų. Nieks nepalengvina jam begaliaise Jo
kančiose. Kentė vargšo, iškankinto, prislėgto
žmogaus kančios jausmą, be žmogiškos ir die-
viškosios paguodos, be jokios šviesos! Pri-
verstas vienų vienas semtis iš savęs, iš savo
nusilpinto kūno jėgos ir stiprybės.

Garsiu šauksmu Jėzus paliūdijo Savo
apleidimą. Kaip vaikelis prie Tėvo pradėjo
skūstis: “*Dieve mano, Dieve mano, kodėl
mane apleiklai?*” Tai įvyko apie trečią va-
landą Didįjį Penktadienį.

Gamta vėl ėmė atgyti. Saulė pradėjo švie-
sti. Žvaigždės ėmė nykti. Pasityčiojimai su-
stojo. Mėnulis perėjo į kitą pusę už horizon-
to. Matyt baltas iškankintas vargšo lavonas.

Išgirdo tą graudingą skundą ir Marija.
Ir vos pasiekė jos ausis, prasiskverbus pro
minią, bėgo prie kryžiaus, ant kurio kybojo
josios Sūnus. Vėl stovi prie kryžiaus nusil-
pus, nuvargus, kentėdama kančias sykiu su
kenčiančiu Sūnumi.

Kentėdamas tokio didžio apleidimo
jausmą, Jėzus laimėjo mums tą ištver-
mingumo malonę kuomet apsupa ir apsvaigi-
na mūsų jausmus, kuomet aptenado protą tie
pasaulio blizgučiai, mūsų pačių kuniški jau-
smai. Kartais jaučiamės bejėgiai, be pagalbos
— apleisti. Bet turėkim viltį. Pirmyn į kovą,
nes laimėta ji jau per Kristų. Mums tik lie-
ka Jūs pasitikėti ir prašyti Jo pagalbos. Per-
galėtojas laimėjo mums tą jėgą, stiprybę mū-
sų kovoj mirties valandoj, kada stosim ant
amžinybės slenksčio, kada grįšim į juodą že-
melę.

Katalikas yra Kristaus Bažnyčios na-
rys, nes visi su ja sujungti. Neprivalom pa-
siduoti abėjojimams, kai jausimės be šviesos,
kai tamsumas apsupa, kai būsim be jokių pa-
guodų. Bet atsimink Kristaus kareivi, kad
Kristus yra Dievažmogis ir už tat Jis ap-
leidimo skausmą smarkiau ir skaudžiau at-
jautė kaip bet koks žmogus. Jis kentėjo visai
nekaltai ir tai skaudžiausias kančias ir di-
džiausią apleidimą. Ar gi mes žmonės turė-
tume nekantrauti ir pykti, kai mums kartais
tenka už savo nuodėmes kentėti dvasios ap-
temimo, žmonių apleidimo ir Dievo bandymo
kančias?

PENKTIEJI ŽODŽIAI NUO KRYŽIAUS
"Trokštu."

Viešpats Jėzus baisioje atpirkimo kančioje kartumo taure išgėrė iki pat dugniui. Kaip nuskriaustas vaikelis motutei, taip Jis pasiskundė Dangiškam Tėvui: *"Dieve mano, Dieve mano, kodėl mane apleidai?"* Bet Dangaus Tėvas leido jam tokį jausmą patirti, kad mus pamokyti savo kančiose ir kovose ieškoti suraminimo ir stiprybės Dievuje.

Jis nebeturi ramybės; sąžinė jam išmetinėja išdavimą Nekaltojo, Šventųjų Šventojo. Jis griebėsi mirties, kaipo įrankio užmesti sąžinės balsą. Dėja tiems kurie patys mirtį pasidaro! Ir Judo buvo niekšikiškas likimas: užsinėres virvę ant kaklo po medžių pasikorė.

O Kristus kentėjo už viso pasaulio nuodėmes, kad ir didžiausias prasikaltėlis atgailočiamas galėtų gyventi. Štai Judo pabučiavimu išduotas Nekaltas Kraujas, vos paju-

Prasiblaivius dangui, aiškiau matyti Viešpaties Jėzaus Kristaus kūnas, kraujuose pasruvęs, sudaužytas, pamėlynavęs, kaulai išnerti, gyslos įtemptos. Kybo ant kryžiaus pasaulio Atpirkėjas išblyškęs, kaip lavonas, pabalęs, nes kraujo kaip ir neliko. Jis visiškai nuvargęs, nukankintas. Tiek jau valandų varginamas baisių kankinimų skausmuose! Ir visa tai pradėta nuduota meile, veidmainio pabučiavimu. ... Gí Judas? Gavęs pinigus

dindamas išdžiūvusį liežuvi, pratarė nuo kryžiaus: *"Trokštu!"*

Jėzus troško visus atpirkti ir išganyti. Jis troško tos mūsų meilės. Trošk ir tu Jėzaus meilės ir Jojo pasigailėjimo už savo nuodėmes. Trošk visuomet Jį turėti savo širdyje, Jam tarnauti ir už Jį mirti. Numirk pasauliui dėl Kristaus. Jėzus, matydamas tavo troškimą Jam tarnauti, Jo ištikimu tarnu būti, tvirtai tikėk, kad Jisai išties tau

žaižduotą ranką, tavo skausmus užgydys ir tavo troškulį numalšins.

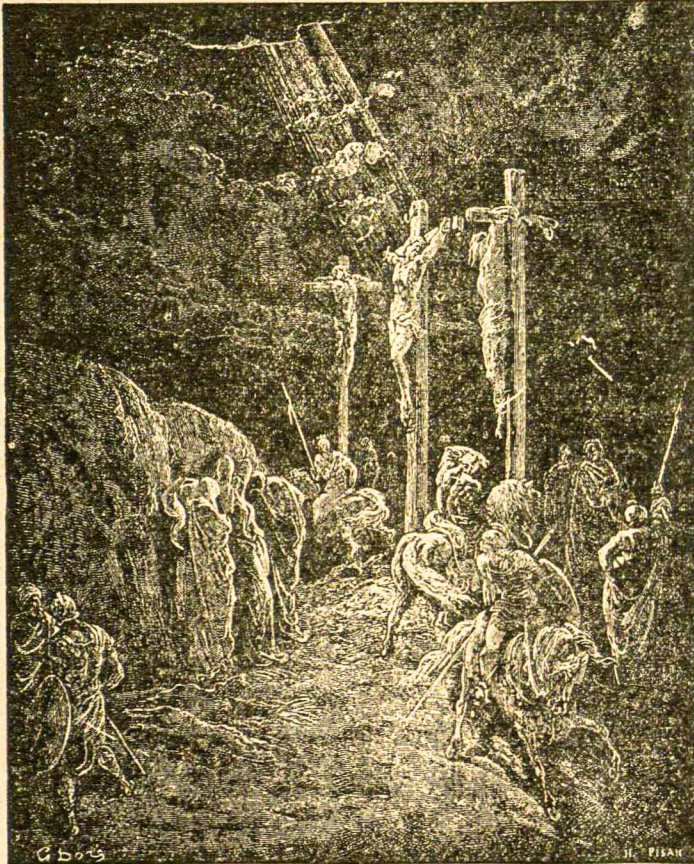
ŠEŠTIEJI ŽODŽIAI NUO KRYŽIAUS

“Išsipildė.” (Jonas 19,30).

Artinasi begalinių skausmų galas. Atsišveikinimo valanda su Motina, mylimu Apaštalu, su bičiuliais ir priešais — buvo čia jau ... Mirtis turėjo užbaigti baisią agoniją. Po kryžiumi Jo bičiuliai paskendę skausmų bečugnėse. Baisę Kristaus kančią ir jie pergy-

pirkti. Išsipildė ką pranašai mokino apie Atpirkėjo gyvenimą ir Jo žiaurią mirtį. Išsipildė, ką pats Kristus apie save mokino.

Kristus gyvendamas ir mirdamas galėjo pasakyti, kad visuomet pildė savo pasiuntinybę. Kaip gi patsai ligišiol gyvenai? Ar pildei Dievo tau duotąją žmogaus pasiuntinybę žemėje? Ar tavo darbuose matyti Dievo valia, ar gal pasaulio pamėgdžiojimas ir savo užgaidoms tarnavimas? Užsigėdęs dėl savo

veža.

Jėzui merdėjimas jau prasidėjo. Išpylė Jį šaltas prakaitas. Marija alpsta nuo slėgiančių sopulių. Pilnas motiniškos užuojautos akis ji išmeigė į Jėzaus veidą ir tēmija jo kiekvieną judesį, kiekviena veido išraiška. Štai Jo lūpos prasiveria ir staiga merdėjantis Išganytojas ištaria: “Išsipildė.” Išsipildė ką Dievas prižadėjo pirmiesiems tėvam rojuje, kad atsiųs Išganytoją jų nuodėmoms at-

neištikimybės, ieškok prie kryžiuotojo kojų pasigailėjimo už blogą praeitį ir stiprybės kilniai ateičiai.

SEPTINTIEJI ŽODŽIAI NUO KRYŽIAUS

“Tėve, į tavo rankas atiduodu mano dvasią.” (Luk. 23, 46).

Užbaigęs Kristus savo žemišką pasiuntinybę, ištare atpirkimo žodį, “Išsipildė.” Išsipildė ką pranašai apie Jį pranašavo. Paliosavo žmoniją nuo pragaro ugnies, nuo jos

pinklių ir bėsenybių. Auka kurios Aukščiausias Dievas laukė jau užbaigta. Svyra apsunkinta erškėčiuota galva, nuo vargų ir žmonių nedorybės ir netrūkūs atiduos Dangiškajam Tėvui savo dvasią. Išsipildė Jojo išganymo darbas, visa Savo meilė ir gailestingumą už mus aukavo. Visiems ištikimybę rodė, "ištikimas iki mirties ant kryžiaus."

Laukė nuodemių Atpirkėjas mirties su išsiilgimu, kada galės atlikti Jam duotą pareigą, kad tik greičiau Jojo avelės būtų išganytos. Žemė sudreba, saulė aptemsta, uolos plyšta, numirėliai keliai.

Ir trečią valandą įvyko graudinga tragedija. Skausmų suspaustas staiga šaukiamu balsu Jėzus taria: "Tėve, į Tavo rankas atiduodu mano dvasią," ir palenkęs galvą mirė. Tai buvo apie trečią valandą popiet Didįjį Penktadienį.

Koks tai reginys! Pritrūksta pagaliau mirštančiam Sūnui jėgų, kūnas alpsta, silpsta, šąla, galva erškėčių suspausta nusvyra.

Tai mūsų Nekaltasis Atpirkėjas. Lavonas dar kybo nukankintas ant kryžiaus. Sudaužytas, pamėlynavęs, sustingęs. Akys pusiau sumerktos. Lūpos mėlynos, sudžiūvę. Liežuvis krauju suvilgytas. Erškėčiuota galva, pasaulio vargu, audrų ir nedorybių išvarginta, nusvirusi ant krūtinės. Gyslos ištempotos. Kaulai išnarstyti. Visas kūnas krauju aptaškytas. Mirė, jau numirė. Visi tyloje tą pergyvena. Marija ašarotas akis pakelia aukštyn prie kankinio. Ji giliai jaučia ir kenčia atsiskirimą su Sūnumi.

Numirė! Kas mirė? Mirė pasaulio gyvybės Davėjas, Dievo Sūnus, visų Viešpats. Savo pasiaukojimo mirtimi sukrečia visą žmoniją. Kokia Jo begalinė meilė! Mirė už tave, sutvėrime! Dievas paaukojo savo gyvybę! Ir už ką? Už nedėkingus tvarinius! Už mane ir tave.

Ziurėk į Pasaulio Atpirkėjo kryžių. Pastobėk Jo meilę, dėl kurios Jisai tokią auką iš savęs padarė. Prisižiurėk Dievo Sūnui tapusiu aukos Avinėliu, liuosa valia save aukojanti už visą pasaulį ant sopulių aukuro...

Koks vaizdas! Ziurėk Jo rankas ištiestas, kad tave priglaustų ir priimtų į savo avelių tarpą. Jo palinkusią galvą, kad tau ramybės pabučiavimą suteiktų... Šoną kalavijų pervertę, kad ten rastum galdaus atilsio

savo vargų ir kančių prislėgime. Klausyk, kaip tau Viešpats sako nuo kryžiaus: "Vaikelė, ar yra meilė, kaip mano meilė?"

Vincas Andriūška.

Kun. Jurgis Tilvytis, M.I.C.

Erškėčiais Vainikuotasis Karalius

Karalių Karaliau, erškėčių karūna...
Švenčiausias Dieve — su laimais mirštas,
Valdai milijonus rinktinių galiūnų
Ir auklėji dangui tautas ir kartas.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Dangaus ir pasaulio Valdovas esi.
Hosanna per amžius, Hosanna, Hosanna!
Tik Tu mus į laimę vėdi ir vesi.

"Pas Jėzų! su Jėzum! Golgotos keliu!" —
Kalbės mano siela: "Aš Jėzų myliu."

Atrodai tu priešams lyg kad nugalėtas:
Gyvybės netekęs gulėjai grabe.
Bet sudreba žemė. Keliesi saulėtas, —
Vidūnaktį švinta šviesa įstabi.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Vėl eina pasaulin meilingas Valdovas,
Dievybėje skęsta žmogaus prigintis,
Sutinka iš naujo Jo laukiančios kovos,
O prieteliams Kristaus — kančia ir mirtis.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Jam šviečiant, Šventieji čia išminties semia,
Jam meile liepsnojant, jų dega širdys;
Nesunku kovoti, kai Viešpats juos remia,
Dangaus aureolėj jiems žvilga mirtis.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Skaisčiai spinduliuotos Jo meilės vylyčios,
Į Dangų kelionėj — jėga ir šviesa,
O Jėzau, Valdove šventosios Bažnyčios,
Paliepk, kad grįžtų žmoniја visa.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Valdovų Valdove, tark žodį galingą;
Tokį, koks aidėjo pasaulio pradžioj,
Kai žvaigždės išskrido jėga stebuklinga
Ir šiandie beskrieja gražiausioj tvarkoj.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Prabilk tautų protui, pajudink jų valią, —
Neleisk joms daryti žalingų klaidų...
O Viešpatie Jėzau, Karalių Karaliau,
Naikink ir šaltinį žmoniјos ydų.

Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Tautoms vadovauti tik tie teisdrįsta,
Kuriems yra aišku Aukščiausio mintis,
Nes žmonės skirti juos atpirkusiam Kristui, --
Tik Jis mus teisėtai, kaip valdęs, valdys.
Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Nešiok mūsų tautą širdies gilumoje, --
Tegu ji per amžius laiminga išliks;
Aukščiausias Valdove, tegu Lietuvoje
Švenčiausieji planai Apvaizdos įvyks.
Palaimintas Kristau, Hosanna, Hosanna!

Dangaus ir pasaulio Valdovas esi.
Hosanna, Hosanna, per amžius Hosanna!
Tik Tu mus į laimę vеди ir vesi.
“Pas Jėzų! su Jėzum! Golgotos keliu!” --
Kalbės mano siela: “Aš Jėzų myliu!”

Daugiau Apie Dievą, Mažiau Apie Save

Mes daug tyrinėjame ir mąstome apie save, o apie Dievą visai mažai. Net ir maldose viską pradedame nuo savęs. Nuolatinis aš, aš, aš... Greitai pasibaigia mąstymas apie maldingus Dievo dalykus, tada seka ilgas savęs perkratinėjimas. Žinoma, savęs perkratinėjimas ir pasitaisymas nuo randamų ydų ir netobulybių yra du labai reikalingi, naudingi ir girtini dalykai, tačiau jie savaime bus atlikti, jeigu mūsų mintys randasi Dievo nurodymuose, ir jeigu mes “nuolatos prisiminam Jo įsakymus. Mūsų sielos, kvėpuodamos Dievo dvasioje, turi tapti sveikos, o semdamos sau maisto iš dieviškųjų mokymų, jos turi sustiprėti dvasioje. Kaip kūnas tampa sveikas, jei sau randa tyro oro ir stiprinančio maisto, taip irgi su siela. O kaip mūsų daugelis darome?

Kai prisirengiame melstis, tai neliudami ieškome savų kalčių, prasižengimų, ir prašome jų atleidimo. Argi ne taip? Be abejonės, pažinti kaltes ir prašyti su gailėsčiu jų atleidimo reikalinga kiekvienam. Tačiau, kas reikalingesnis — tai nuolatinis susipažinimas su Dievo pamokymais, tikslais ir veiksmis. Mąstymas apie šiuos dalykus mūsų sieloms suteiks dangiškos šviesos, ir kaip nakties tamsuma turi nuo dienos šviesos pranykti, taip irgi mūsų blogumų tamsuma turi bėgti ir prasišalinti nuo Dievo šviesos skaistumo.

Iš aukštų minčių žemi darbai neginsta; iš teisingų minčių negali kilti apgaulingi veiksmai; iš šventų, nekaltų minčių neatsiras ištvirkimas ir nuodėmės apsiteršimas. Taigi, kas yra aukšta, teisinga, šventa, negali kęsti, kas žema, apgaulinga, bloga. “Nuolatos prisimink Jo įsakymus,” ir kaippo atlyginimą, “Jis suteiks tau širdį ir išminties troškimas tau bus duotas” (Eccelus. 6, 37). Mąstyk apie Dievą, o tavo gyvenimas taps šventesnis. “Jis suteiks tau širdį,” kuri bus į Jo panaši ir kurios troškimas bus pildyti Jo valią; ir išminties troškimas tau bus duotas,” ir pati išmintis bus aiškiai matoma kiek viename tavo veikime.

Vertė A. Naudžiūnas (L.K.)

PAGYDYTA LIURDE

Gydytojų Biuras Liurde paskelbė nuotyki su poniu Brancolini, pirmiau sirgusią džiova ir gavusią nepagydomą inkstų ligą. P. Brancolini atvyko iš Florencijos kartu su kitais maldininkais į Liurdą rugsėjo mėn. 1932 m. Ji buvo tiek silpna, jog kelionės metu prisiėjo leisti jai morfinos. Pakeliui į aikštę prireikė kitu kartu įleisti morfinos. Ją atvežė į iškilmų vietą kai vyskupas paskutiniu kartu laimino visus ligonius. Staiga ji pasijuto sveika, atsikėlė, karštai dėkodama švč. Marijai. Tuo gydytojais paėmė ją į prieglaudą iširti. Rado ją labai pagerėjusią. Sugrįžo į Florenciją. Ją gydžiusieji daktarai stebėjosi ją sveiką pamatę. 1933 m. rugpjūčio mėn. toji ponis vėl atvyko į Liurdą. Gydytojų Biuras ją ištyrė ir paskelbė, jog ji buvo pagydyta tikrai iš nepagydomos ligos.

(Tęsinsys nuo 3 pusl).

Jaunuolių draugijos turėtų labiausiai imtis į širdį šitą dalyką, nes pavojus yra didžiausias jauniems. Tik reikėtų apsigynimo darbą dirbti rimtai. Negana yra sutarti nevaikščioti į blogus kinematografus: būtinai reikia tokius nutarimus vykdyti. Kad nereikėtų vieniems kitus šnipinėti, reikėtų kiekvienas atsimentinti savo garbės pareigų. Kas į tokius šlykštynių platinimo vietas vaikščioja, tas savo garbę teršia. Amerikos lietuvių jaunuomenė turėtų mokėti savo garbę branginti, duotojo žodžio laikytis, geruose Amerikos katalikų darbuose pilnai ir nuo širdžiai dalyvauti.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

ATSAKYMAS P. P. L. Chicagoje. Tavo klausimai išrodo nenuoširdūs. Man rodos, kad jie yra daugiau paprastas, nekuriems asmenims malonus "maklioriavimas," negu tikrasis tiesos ieškojimas. Tavo klausimuose iškelti smulkūs dalykai gal tau ir rūpi, bet šiaip rimtiems žmonėms jie nerūpi, dėl to čedame vien abelną pastabą.

"Ortodoksais priimta vadinti stačiatikius, ar pravoslavus, ar dar kitaip vadintus atsimitusius nuo katalikų Bažnyčios. Taigi nėra "ortodoksų uniortų," o yra tik "uniortai," arba "rytų apeigų" katalikai.

"Ortodoksų" — pravoslavų vyskupais gali tapti tik nevedę, tuo labiau "rytų apeigų" katalikų vyskupai negali būti vedę.

Yra lotiniškų katalikų kunigų ir vyskupų, ypač vienuolių tarpe, su barzdomis kaip ana kapacinių; buvo seniau net ir popiežių barzdotų, bet niekas dar niekuomet netvirtino, kad dėl to jų tikėjimas būtų atsimašęs.

Seniau misijonieriai nukeliavę Kinijon, užsiaugindavo ilgus plaukus, supindavo juos kiniškai į kasa, užsivilkdavo kinišks drabužius, bet tas nereiškė, kad tie misijonieriai būtų priėmę kiniečių Buddos ar Kontucijaus tikėjimą. Priešingai, taip pasirėdę jie patikdavo kiniečiams; šie nuo misijonieriu nesisalindavo, ir taip palengvindavo juos išmokyti katalikų tikėjimo ir apkrikštyti.

Panašiu tikslu misijonieriams kunigams ir vyskupams ir dabar tenka auginti barzdą ir mainyti rūbus, kad prisitaikius prie tos tautos papročių tarp kurios misijonieriauja. Taip daro daug misijonierių dar šiandien Afrikoje, Indijoje ir rusų tautos tarpe.

Lietuvoje seniau, jei kunigas pasidėdavo sutaną ir pasirodydavo viešai trumpuose civiliuose rūbuose, tai žmonės sakydavo, kad jis "išvilktas iš rūbų," t. y. iš kunigystės.

Dabar, kuomet priprato ir pradėjo daugiau galvoti, jau to nesako, nes susiprato kad ne rūbas daro kunigą ir kad tikėjimo tikrumą nesudaro drabužių ar plaukų ilgumas.

Bažnyčios katalikybė arba visuotinumą sudarė ne Roma, bet Kristaus paliktoji jai žymė. Jei ta katalikybė kartais vadina Romos katalikybė, tai dėl to, kad jos centras yra Romoje ir kad tą centrą ten įkurė pati

pirmoji Bažnyčios galva, šv. Petras.

Apie įvairius dalykus ne tiek klausyk fanatikų protestantų, ar šiaip įvairių bedievių plepalų, bet geriau pasiskaityk gerą kataliko parašytą, Bažnyčios Istoriją.

PAKLAUSIMAS. Kas yra Gregorianės Mišios ir kodėl jas taip vadina? *M. P.*

ATSAKYMAS. Prašau atyžiai skaityti "Laive" paklausimams atsakymus. Jau buvo aiškinta apie "Grigorianes Mišias."

Tos Mišios savo vardą gavo nuo popiežiaus šv. *Grigoriaus Didžiojo*, prie kurio viena mirusio siela apreiškė, kad tapo paliuosuota iš skaistyklos (čyščiaus), kuomet *už jį paeiliui, be pertraukimo, per tris dešimtis dienų buvo atlaikytos šv. Mišios.*

Tas pats popiežius užgyrė tokį būdą laikyti 30 Mišių, ir vėliau kiti popiežiai tą įvestąjį paprotį patvirtino, ir taip ji įsigyveno ir šiandien vartojamas vardu "Gregorianės Mišios."

Jos nėra kokios naujos, ypatingos Mišios, ir nelaikomos jos į šv. Gregorių, bet yra paprastos Mišios už sielas skaistykloje.

Jų ypatybės šios:

1. Jos turi būti laikomos paeiliui, be pertraukimo, per tris dešimtis dienų juodam ar šviesam arnote — vis tiek.

2. Jos turi būti laikomos, geriausiai, už vieną, aiškiai išvardintą sielą.

3. Gali būti laikomos ir už daugiau sielų, bet ir tos turi būti aiškiai išvardintos.

4. Yra pasitikėjimo, kad po tų atlaikytų Mišių siela būna paliuosuota iš skaistyklos.

Pastaba. Kad ta siela, ar sielos lieka po tų atlaikytų "Grigorinių Mišių" paliuosuotos iš skaistyklos, nėra tokia neabejotina tikėjimo tiesa, kaip kad Dievas yra, ar kad per Krikšto sakramentą suteikiama pašvenčiamoji malonė, bet yra tik dievobaimingas pasitikėjimas, kilęs iš privataus apreiškimo.

Taigi galima pasitikėti, kad siela tampa po tų Mišių paliuosuota iš skaistyklos, bet negalima tvirtinti, ir Bažnyčia netvirtina, kad taip iš tikrųjų turi įvykti.

Nėra toms Mišioms skirtų kokių nors kitų ypatingų nuopelnų.

— Šiluvoje mirė kun. Budriūnas, altaristas. Palaidotas vas. 15 d.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

NAUJAUSIA KNYGA

Ką tik išėjo iš spaustuvės nauja kun. Antano Petrausko, M.I.C. knyga, kukliu vardu "Pracities Pabyros." Tai autoriaus atsiminimų ir pergyvenimų knyga iš metų 1905 — 1914. Kas yra skaitęs "Draugo" atkarpoje kun. A. Petrausko "Pabyras" ir "Laive" jo "1905 — Sumišimų Metai Lietuvoje," tas dar sykį su malonumu perskaitys tuos visus rašinius išleistus atskirai knygoje. Jo gyvas rašymo būdas ir aprašamų vietų ir dalykų mums artimumas padaro šią knygą labai įdomią. Knygą sudaro dvi dalį: I dalis puslapių 95; II dalis puslapių 192; tat viso arti 300 puslapių. Taip pigiai parduojamos lietuviškos knygos dar nebuvo, nes už abidvi dalis tik 25c ir persiuntimui 5c. Galima gauti "Drauge" ir "Laive." Tai labai įdomus, lengvi istoriniai pasiskaitymai.

KUN. PETRAUSKO RAŠYTOJAVIMAS

Nors rašyti kiekvienas šiais laikais moka, bet rašyti knygas maža kas rašo. Mat, mokėjimo rašyti neužtenka, bet dar reikia turėti gabumą sumaniai rašyti. Tokią dovaną turi kun. Antanas Petrauskas, M.I.C. Jis yra prityręs rašytojas, daug rašęs prieš karą ir jau seniai užsipelnė, kad jo rašytojavimo sukaktuvės būtų viešai minimos, nors per savo kuklumą patsai niekad apie tai nei neužsimena. Prieš karą daug jo raštų patėmėjau Seinų "Šaltiny" ir "Vadove." Mūsų "Laive" ir "Drauge" kun. A. Petrauskas, M.I.C. yra nuolatinis ir pastovus bendradarbis. Atskirai kun. Antano Petrausko išleistų knygų yra apšėiai. Man teko matyti sekančios iš po jo plunksnos išėjusias stambesnes knygas:

"Laisvės Metu" istorinė apysaka iš 1905 metų. Tai labai populari apysaka, tik jau seniai išparduota.

"Hamilijos" — pamokslų knyga. Išleiko "Vadovas" pradžioje karo Seinuose. Ir ši knyga jau retenybė.

"Sveika Marija" — ascetinė knyga, praitais metais antru kartu atspausdinta "Draugo" spaustuvėje ir dar galima gauti. Kaina 35c.

"Pracities Pabyros," istoriniai aprašymai liečiantieji Lietuvą ir lietuvių tautą tarp

1905 ir 1914 metų. Šita knyga atspausdinta tik praicitą mėnesį.

Taipogi teko matyti kun. A. Petrausko keleta mažesnių knygelių ascetinio turinio.

Jo visos knygos pasižymi lengvu stiliumi ir žmonių labai mėgiamos.

MARIJONŲ GERADARAI

Marijonų Vienuolyno 25 metų sukaktuvių proga mums rašo iš:

Scranton, Pa. — Tėvų Marijonų Sidabrinio Jubiliejaus proga nuoširdžiai sveikinu ir meldžiuosiu. Siunčiu \$5.00, kurių \$2.00 už tikietelius, \$2.00 aukos ir \$1.00 Mišioms į Šv. Juozapą mano sūnaus intencija.

Elena Sidaravičienė.

New Britain, Conn. — Ačiū už prisiuntimą išlaimėjimo knygutės; Tėvų Marijonų intencija meldžiuosiu jau trečia savaite. Lai Dievas laimina Tėvelius ir jų kilnius darbus žmonijos išganymui.

B. Mičunienė

— Sveikinu Tėvus Marijonus Sidabrinio Jubiliejaus proga. Siunčiu aukos \$1.00 ir už išlaimėjimo lapelius \$2.00.

Chicago, Ill.

Kotryna Mautrimienė.

Mahanoy City, Pa. — Sidabrinio Jubiliejaus proga meldžiuosiu Tėvelių Marijonų intencija, aukos siunčiu \$1.00 ir \$2.00 už tikietelius.

Marijona Zablockienė.

Brooklyn, N. Y. — Sveikiniu Tėvelius Marijonus 25 metų vienuolijos sukaktuvėse. Siunčiu \$5.00 kurių \$2.00 skiriu aukos, \$2.00 už bilietelius ir už \$1.00 atsiųskite gerų knygelių.

Marijona Mikalauskiene.

Buckland, Conn. — Prisiunčiu \$2.00 už bilietelius. Prašau pasimelsti mano sveikatai, nes turiu skaudamą koją.

Zuzanna Veličkaitė.

Kearney, N. J. — Mes branginame jūsų jubiliejų ir vėlineame gero pasisekimo jūsų darbavimuose. Prisiunčiame \$2.00 už knygutę ir \$3.00 šv. Mišioms. *Juozapas Kemėžis.*

KILNADVASIAI KUNIGAI

Yra didelio malonumo rašyti, ar skaityti apie žmogaus gerus darbus. Kožno žmogaus gyvenime yra gerų darbų, juo labiau jų daug rasime kunigo gyvenime. Visu pirma į kunigus eina tik patys parinktieji čori, idealingi

ir pamaldūs jaunikaičiai. Kunigo pašaukimas iš esmės yra pasiaukojimo gyvenimas — Dievui ir artymui. Be to, kunigas kasdien ir nuolatos atlieka be galo aukšto, net viršžmogiškus darbus: būnant Dievo įrankiu Jo kryžiaus Aukos atnaujinime šv. Mišiose, apvalime nusidėjėlio nuodėmių, krikščionio priėmimo Dievo Kūno ir Kraujo Sakramento, antramjame žmogaus gimime — Dangiškojo Tėvo sūnystei šv. Krikšto Sakramente, priruošiant bei palydint mirštantį į Amžinąjį Gyvenimą — Vijatiko ir Paskutinio Patepimo Sakramentuose. Bet ir šiaip jau kasdieniniame kunigo gyvenime yra daug švento ir kilnaus: jo kunigiški poteriai — brevijorius, jo celibatas skaistybėje gyvenimas, jo Dievo namų — bažnytėlės tvarkymas, jo nuolatinis būdėjimas gelbėti sveikiems ir ligoniams kiekviename pareikalavime, tiek dieną, tiek naktį. Be bažnytinio darbo, tenka kunigui daug dirbti, mokinant Dievo atpirktas sielas mokyklose, spaudoje, draugijose, viešoje katalikų akcijoje. Šitame darbe vienuoliai daug teikia pagelbos kunigams parapijose.

Aukštoji lietuvių bernaičių mokykla — Marianapolio Kolegija — yra vienuolių Marijonų vedama, vienatinis Amerikos lietuvių katalikų dienraštis “Draugas” ir tikiškinio turinio savaitraštis “Kristaus Karaliaus Laivas” yra vienuolių Marijonų leidžiami. Tačiau lietuvių katalikiškų laikraščių platinime ir lietuvių katalikiškos kolegijos uždėjime, palaikyme, plėtojime dirba ne tik vienuoliai, bet visi uolūs kunigai, nes tai kunigo pašaukimo darbuotės įrankiai. Jei kunigas neremtų katalikiškų laikraščių, o skleisčių nekatalikišką spaudą, arba išeitų viešai prieš katalikiškas mokyklas, tai visuomenė tuojaus pajustų, kad jų tarpę atsirado apaštalo Judos Iskarijoto pasekėjų.

Amerikos lietuvių katalikų spauda, katalikiškoji bernaičių kolegija Marianapolis ir aukštesnės mokyklos, kaip šv. Kazimiero Seserų vedamoji “Mergaičių Akademijs” Chicagoje, taipogi šv. Pranciškaus Seserų Mergaičių Aukštesnė Mokykla Pittsburgėje ir neseniai uždėtoji šv. Kazimiero Seserų Aukštesnė Mergaičių Mokykla Philadelphiajose — yra lietuvių kunigų ir katalikų visuomenės remiamos. Net tam tikslui yra įkurtos tam tikros Rėmimo Draugijos — šv. Kazimiero

Seserų, šv. Pranciškaus Seserų ir Tėvų Marijonų. Ir, suprantama, kad tos draugijos be klebonų pritarimo negalėtų gyvuoti.

Šiuomu laiku daugely parapijų yra varomas katalikiškų laikraščių platinimo vėjus. Pastaromis dienomis daug dienraščiui “Draugui” pasidarbuota šv. Kryžiaus parapijoje, kame klebonauja vyriausias lietuvis kunigas kun. Aleks. Skripka; kiek anksčiau-gi šv. Jurgio parapija, kame klebonauja monsignoras M. Krušas. Šią savaitę katalikiškos spaudos platinime išisiubuojus dirba šv. Antano parapija, kame klebonauja spaudos platinimo veteranas kun. Jerominas Vaičiūnas. Taipogi šv. Mykolo parapija Chicagoje, vadovaujant savo prakilniam klebonui kun. Juozui Svirskui varo plačią agitaciją už katalikišką spaudą. Apie Bostoną, ir po visą Massachusetts, kone visos parapijos varo specialų katalikiškos spaudos varymo darbą; vien tik kun. Pr. Virmauskio parapijoje Bostone naujų “Darbininko” skaitytojų laimėta 50. Panašiai ir kitur. Kingstano klebonas kun. J. Jinčiura misijų proga išplatino pūdus “Laivo” ir katalikiškų knygų.

Tėvai Marijonai dėkingi už parapijų kunigų teikiamą pagelbą dienraščio “Draugo” ir savaitraščio “Laivo” leidime ir platinime. Kaip malonu dirbti išvien.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

P. Kuprusevičius, Kearny, N. J., 3.00 — V. Karpauskas, Bayonne, N. J., 3.00 — J. Radžiavičius, Bayonne, N. J., 3.00 St. Olberkis, Chicago, Ill., 3.00 — Ona Ungaraitė, Philadelphia, Pa., 2.00 — J. Klikunas, Chicago, Ill., 2.00 — Mary Mazuravičiūtė, Lietuvoje, 2.00 — Mrs. J. Tereika, Elmwood, Conn., 2.00 — A. Barisas, Chicago, Ill., 2.00 Grsilda Bumbliauskis, Chicago, Ill., 2.00 J. Jagminas, Chicago, Ill. 2.25; V. Doveikis, Chicago, Ill. 3.00; O. Šarkauskienė, Chicago, Ill. 5.00; Martha Ablug 3.00; A. Jasiunas, Chicago, Ill. 1.00; J. Kincinas, Chicago, Ill. 3.00; P. Janušauskienė, Chicago, Ill. 3.00; K. Dakanavičienė, Chicago, Ill. 2.00; O. Seleckienė, Chicago, Ill. 3.00; O. Martišienė, N. Briton, Conn. 3.00.

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai,

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI

KARO VENGIAMA

Nors oras pilnas karo ženklų, tačiau visgi bijoma karą pradėti, nes jo išeitis nėra aiški ir galas nepratomas. Aščiausia karo buvo Rusija su Japonija dėl nepasidalinimo Kinijos. Abi šalį smarkiai pasiruošusios karui: kariuomenės sutrauktos, ginklų prigaminata, karo pabūklų priruošta. Bet karas atidėtas. Tam daug pagelbėjo Amerikos pripažinimas Rusijos.

Europoje, naminio karo žepsnos Austrijoje užgeso. Visgi iššudyta apie tūkstantį ir daug nuostolių Viennos miestui. Paryžius po kelių dienų peštynių irgi aprimo.

Vokietija, tačiau, smarkiai ruošiasi ateities karams. Tam tikslui net su savo priešu Lenkija padarė 10 metų nekovoavimo sutartį, kad turėti laisvas rankas ginčiuose su kitomis valstybėmis.

JAPONIJOJ NERAMU

Japonija gyvena labai vargingai. Smulkiems ūkininkams ir žvejams nebepakeliami mokesčiai. Kariai, jūreiviai aprūpinti, o kaimas ir ūkis nuskurdęs. 90 milijonų tauta skiria karo tikslams 487 milijonus jėnų. Šalyje plinta neapykanta piniguočiams. Jie lobsta iš vedamų karų. Susidariusi teroristų gauja žudo iš pasalų žymius žmones. Jie nori apsaugoti mikado ir jo valdžią nuo išnaudotojų. Jei bendras tautai išorinis pavojus nesuvienys japonų, ten gali greitai laiku įvykti kruvinas perversmas.

KATALIKAI UZKARIAVO

Anglijoje, Liverpool Auklėjimo Komitetas pranešė, jog mieste yra 86 savivaldybės mokyklos su 70,456 mokiniais. Katalikų privačių mokyklų 50 su 39,022 mokiniais, anglikonų 52 mokyklos su 20, 215 auklėtinių. Viso vietų katalikiškose mokyklose yra 41,304 vaikams. Katalikai džiaugiasi, galėdami išlaikyti tiek daug savo mokyklų anglikonų šaly. Visame mieste žydai turi vieną mokyklą.

— Kaune streikavo 200 autobusininkų. Mašinas valdė policija. Susiekimas buvo palaikomas.

— Anglų firma laimėjo varžytines spausdinti Lietuvos paprastus ir oro pašto ženklus.

KATALIKŲ DIENA OLANDIJOJ

Birželio 23 ir 24 d. Olandijoje įvyks šeštoji iš eilės katalikų diena. Katalikai pakviesti joje gausiai dalyvauti. Šiemet katalikų dienoje svarbiausias iš svarstomų klausimų bus autoriteto reikalas Bažnyčioje, valstybėje, šeimose ir darbo įmonėse.

PRIENŲ MIŠKUOSE FAZANAI

Medžiotojų mėgėjų draugija, kuri medžioklei nuomoja Prienų urėdijos miškus, neseniai į Prienų urėdijos miškus paleido iš užsienių prisiųsdinusi, keliolika fazanų. Ši draugija globoja ir kitus retus miško žvėrelius bei paukščius. Draugija, kovodama su plėšriaisiais žvėrimis, naikinančiais silpnuosius miško žvėrelius, už kiekvieną nušautą vilką moka 50 lt. premijos.

PUOLA LIETUVIUS KUNIGUS

Paskutiniuoju laiku latvių laikraščiai pradėjo smarkiai pulti lietuvius kunigus apaštalaujančius lietuvių tarpe Latvijoje. Kunigai pravardžiuojami latvių slopintojais, valstybės priešais.

5 MISIJONIERIAI PLĖSIKŲ RANKOSE

Kiniečių plėšikai dar tebelaiiko pagrobę 5 europiečius misijonierius. Pagrobtųjų tarpe yra ispanų jėzuitas tėvas Avito (pagrobtas 1930 m.), šveicaras tėvas Arks (pagrobtas 1930 m. spalio mėn.), ispanas jėzuitas tėvas Esteban (pagrobtas 1931 m. gruodžio mėn.), šveicaras dominikonas Liudvikas Paly (pagrobtas 1933 m. rugpiūčio mėn.), ir italas P. Anzelmo (pagrobtas 1933 m. gruodžio mėn.). Apie vienuolį tėvą Arks neturima jokių žinių nuo 1932 m.

ČEKOSLOVAKIJOS KATALIKAI

Paskutiniais spaudos duomenimis paaiškėjo, jog Čekoslovakijoje yra 10,831,696 katalikai, arba 73½% visų gyventojų. Gaila, kad nevisur katalikai uolūs.

— Lietuvoje bus steigiamos batsiuvių, pynimo, žaislų, račių, statybinių, kubilių, skardininkų, puodžių, kailiadirbių, ruošos ir kitokios spec. mokyklos.

— Kaune yra 2000 inteligentų be darbo. Jų tarpe 20 baigę aukštąjį mokslą, 126 technikai, 253 bendrojo išsilavinimo ir pan.

Alp 2272

— Mirė jaunas 26 m. kunigas A. Bārnas Alytaus apskr. ligoninėje dėmėtaja šiltinė. Palaidotas Merkinėje vas. 17 d.

KAUNO ARKIVYSKUPIJOS SINODAS

Vasario 20, 21 ir 22 d. įvyko Kaune pirmasis Kauno arkivyskupijos Sinodas. Jis turės didelės reikšmės Lietuvos katalikų gyvenime. Paprastai kas dešimtais metais kiekvienoje vyskupijoje turėtų būti suauktas Sinodas. Visose vyskupijose eina paruošiamieji darbai jų Sinodams, bet pirmasis įvyko Kaune.

Sinode pirmiaukauja vietos vyskupas arba jo įgaliotas monsignoras. Vyskupas pakviečia į Sinodą Generalį Vikarą, Katedros prelatus, kanauninkus ir patarėjus. Kunigų Semnarijos Rektorių, dekanus, miesto klebonus, kur vyksta Sinodas, bent po vieną kunigą — delegatą iš dekanijų, po vieną vyresnįjį iš esamų vyskupijų kunigų vienuolių ir kai kuriuos kitus kunigus. Sinode laisvai svarstomi pirmiau paruošti komisijuose klausimai. Kai vyskupas Sinodo nuomonės išklausęs paskelbia priimtus nuostatus, jie įgyja tai vyskupijai privalomą galią nuo paskelbimo dienos. Sinodas — tai stambių gairių nustatymas katalikų gyvenimui.

SANTYKIAI SU VATIKANU

Reiškiamą vilties, jog greitu laiku bus atnaujinti diplomatiniai santykiai tarp Jungtinių Am. Valstybių ir Vatikano. Jie nutrūko 1867 m., kai susidarė iš Popiežiaus žemių nauja Italijos karalystė.

PER ANKSTI SU SOVIETAIS

Sovietų Rusijos komisarui Litvinovui viešint Ryme, Mussolini norėjęs patarpinin-

PLATINKITE NAUDINGIAUSIĄ SAVAITRAŠTĮ:

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790
Kolegijos Rėmėjo mokeskis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

kauti tarp šv. Sosto ir Litvinovo. Bet šv. Tėvas kasdien gauna naujų žinių apie katalikų persekiojimus Bolševikijoje ir todėl Vatikane įsitikinę, kad perankti kalbėtis su Rusijos komisarais.

NEIŽEIDINĖS KATALIKŲ

Kotovicių vyskupas Ačamski Ganytojų vardu susitarė su Lenkijos radio stočių valdyba, kad nebūtų užgaunama ar įžeidžiama Katalikų Bažnyčia. Valdžia pažadėjo neleisti panaudoti radio žmonių tikėjimui klaidinti. Vilniaus radio stotis pasiekia Rusijos gilumą ir iš ten gaunami padėkos laišakai už religinių pamaldų leidimą radio.

JAPONIJA JAUČIA PAVOJŲ

Laukiama naujos karo laivynų santarvės tarp Japonijos ir Jungtinių Amerikos Valstybių. Japonijos vyriausybė kreipiasi su pasiūlymais į Ameriką. Japonijai svarbu palikti Sovietų Rusiją vieną. Kol eina Kinijoje, Mongolijoje naujos valstybės kurimas, Japonijai neparanku ginčytis su Jungt. Am. Valstybėmis. Jie net pasiūlė Rusijai atnaujinti derybas dėl Rytų Kinijos geležinkelio.

Pastarionis dienomis Japonija sukėlė triukšmą dėl Rusijos mokesčio padvigubinimo teisei žuvauti jų vandenuose Azijos pakraščiais.

PIRMA SYKI JUDAMIEJI PAVEIKSLAI

Liurdo Stebuklai

Paveikslus rodys A. PELDŽIUS, skančiose parapijų svetainėse:

Penedėlyje, Kovo-March 26 d. švenč. Panelės Glimino parap. svet. Marquette Park.

Ketverge, Baland.-April 5 d. parap. svet. Spring Valley, Ill.

Nedėlioje, Baland.-April 8 d. par. svet. Kewanee, Ill. Seredoje ir Ketverge, Baland.-April 11 ir 12 d. Grand Rapids, Mich.

Subatoje ir Nedėlioje, Baland.-April 14 ir 15 d. Šv. Jurgio par. Detroit, Mich.

Bus rodoma juokinga komedija CHARLIE CHAPLIN žanga 25c. Vaikams 10c. Visur pradžia 7:00 v. vak.

CONVINCING DISCOVERIES BY PRIEST-SCIENTIST

Testimonial Letters Prove Effectiveness

Beautiful hair can now be saved; dry, falling hair rejuvenated, even baldness corrected wherever premature, thanks to the recent discovery by the Priest-Chemist of Gonzaga University. Under authority of the University we are permitted to offer **HAIRMORE**, his new, natural hair food and vitalizer; **GLOMORE**, his recommended healing, antiseptic shampoo, and **GILMORE TABLETS**, his latest discovery to correct

modern intestinal ills, acidity and stomach ulcers! Prices, which include royalties to Gonzaga, postpaid or c. o. d., **HAIRMORE**, 10¢-treatment size, \$2; **GLOMORE**, large family size, \$1; **GILMORE TABLETS**, trial size, \$1. Regular treatment, with money-back guarantee, \$3. Full details and samples. Send to Gilmore-Burke, Inc., Seattle, Wash.

89.244.267